

такъвзи частъ, въ такъвози мѣсто приличаше сега евявянето на веселото лице на нѣкой Фавиъ, койго да са подава измежду зеленѣтъ тѣзи листове или да чуймы леката стѣпка на нѣкой горска нимфа която минува презъ най гѣстата шума на лѣса. Но нимфѣтъ са възнесохъ отъ земята, Ино, отъ когато боговетѣ създадохъ твоя образъ.

Никой не е способенъ, колкото единъ любовникъ, за да сыпи ласкателствата най изобилны, и въ увлеченіето на страстьта си да приема самото ласкателство за истинна. Казватъ че почитаніето което тосъ частъ слѣдува подиръ любовѣта прави чловѣцѣтъ по благополучны отъ нея. Може да е истинно; струиѣ на фантазіята, на надѣждато, на тщеславіето, изливаны заедно въ сѣщата рѣка врыщатъ са на първыи си пѣтъ щомъ престане бурята на страстьта. Който е обладавъ отъ любовѣта той живѣе сѣкога въ буря, докогато той е обладавъ отъ любовѣта, дотогасъ въ него нема нито армонія, нито редъ и слѣдователно нито постоянно благополучіе; като са изминне бурята оставами очудены заради увлеченіето отъ което смы са отървали и обычамы еше, и са обычамы може бы, но песмы вече *любовници*. По мое мнѣніе има нѣкои несвършениы благополучія, попредпочителны отъ свършениы. Ако отнемешъ отъ сърцего желаніята, отнемашъ атмосферата отъ земята.

Стигнахъ вече при развалиныѣ и ги разгедяхъ съ желаніе и любопытство, каквото изслѣдувамы светыѣ домашны останкы на мѣстатага, дѣто сж живѣли нашыѣ отцы. Помаяхъ са тамъ до като са поевни вечерницата на синето небе, и като са врыщажъ къмъ града, бѣхъ вече помѣлчелны, защото подъ мрака и подъ звѣздыѣтъ виждахъ са кото морны отъ безмѣрната взаимна любовь.

Въ тѣзи сѣщата минута ги свари бурята която египтяняиѣтъ бѣше предвидѣлъ. Най напредъ грѣмове на молніи предизвѣстявахъ отъ далечъ близеката борба на стихіиѣтъ, и слѣдъ нѣколко минути, гѣсты облацы са натрупахъ отъ горѣ имъ цѣпены отъ безпрестанны блѣскавицы. Чудовищно са показва въ овѣзи климаты, внезапно поевиванье на буритѣ, и не трѣба да са чудимъ за древетото сугвѣрія, което ги отдаваше на свѣрччловѣческа сила. Едры дѣждовны капкы падахъ отъ листовѣтъ на расклоненыѣ надъ пѣтя дървета, и тутакси бързо и искрометно слѣдуваніе отъ блѣскавицы замърчаважъ очитѣ имъ и са замѣнуваше отъ помрачна тъма.

— Крайъ побърже, извика Главкъ на кояра, бурята са усилва. Коярътъ робъ удари съ бича по катърыѣтъ, които потегляхъ